

[Høлга Pedersen.]

ikke synes, at udtalelsen i besvarelsen er ganske klar, vil jeg gerne bede den højtærede minister uddybe dette punkt, som jo berører besvarelsen vedrørende udvalgets spørgsmål nr. 13. Men under alle omstændigheder gælder det også her, at propagandavirksomhed nok bedst kan fremmes, hvis pressen viser velvilje over for emnet.

For så vidt angår Eckersberg-Thorvaldsensfondet, har udvalget navnlig været interesseret i at få afgrænsningen af legatmodtagerne klar. Vi har fået fastslået, at studerende ved kunstakademiet falder udenfor; de hjælpes gennem ungdommens uddannelsesfond. Men i øvrigt må det være rigtigt, at bestyrelsens skøn over kriteriet „ældre fortjente“ og „talentfulde unge kunstnere“, som der står i loven, må være frit. Man har jo overvejet, om disse understøttelser kunne gå efter betegnelsen „social understøttelse“, der burde placeres under den sociale lovgivning. For mit vedkommende har jeg intet imod, at denne særlige håndsrækning ydes uden stemplet „social ydelse“ og „socialkontor“, og jeg er enig i, at man ikke skal kaste sig ud i royaltordninger, der vel i øvrigt burde henføres til ophavsretsloven.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale de stillede ændringsforslag.

Else-Merete Ross: Jeg vil gerne begynde med at støtte det af det ærede medlem hr. H. Larsen (Bjerre) fremsatte synspunkt. Jeg er ganske vist ikke i stand til at udtale mig om tæppet i højesteret og ved heller ikke, hvor mange mennesker der kommer i højesteret; men på den tur, vi var på for at se forskellige kunstværker, var vi også i retslokalet på Lyngby politistation, og jeg kan give det ærede medlem ret i, at det var ikke det rette sted at placere et kunstværk. Derimod havde jeg ikke haft noget imod, at det var placeret på Lyngby politistation, hvis man havde anbragt det i forhallen eller i et af de lokaler, hvor der kommer mange mennesker, for man må da i hvert fald håbe på, at der kommer relativt få mennesker i retslokalet.

Da der i udvalgets betænkning og af de øvrige ordførere er redegjort for ændringsforslagene, skal jeg indskrænke mig til at

anbefale at stemme for ændringsforslagene og for lovforslaget i den form, det vil få efter vedtagelsen af disse.

Morten Lange: Jeg tror ikke, det vil være nødvendigt at knytte særlig mange bemærkninger til lovforslaget på det nuværende tidspunkt. Jeg tror, det vil være udmærket at få en propagandapjece ud, som det er blevet os lovet. Det er naturligvis en mærkelig situation, at man propagerer for at komme af med penge, men den slags sker jo somme tider, hvis man vil have pengene ud på den bedst mulige måde, og jeg er sikker på, at der er en masse steder, man ikke er fortrolig med denne lovs muligheder — især ikke som de nu bliver udvidet med en fast ordning for kommunerne.

Det har under udvalgsbehandlingen været diskuteret noget, hvorledes man skulle opfatte de midler, som sorterer under Eckersberg-Thorvaldsensfondet, og jeg synes, det burde gøres klart på det nuværende tidspunkt, at når dette fond eksisterer, er det et resultat af diskussionen om efterydelse til de kunstnere, som har produceret malerier og jo i vid udstrækning fået dem betalt alt for ringe. Man har ikke kunnet finde nogen enkel og præcis droit de suiteordning for disse kunstværker og har derfor ment, at det var rimeligt, at staten ydede et sådant kulancebeløb, som det omtalte fond jo faktisk er. Jeg er temmelig sikker på, at vi bevæger os hen imod en tid, hvor man må finde en mere præcis ordning; men jeg vil altså blot gøre opmærksom på, at det at gøre dette fond til en social ydelse i kraft af dets hele karakter ville være en urimelighed. Så ville det slet ikke tjene det formål, man havde med det ved dets oprettelse. Men selv om den højtærede minister ikke i øjeblikket har den opfattelse, at det vil være nemt eller ønskeligt at indføre en royaltordning for kunst, vil jeg også blot sammenkæde problemet med det eksisterende fond som faktisk værende en engrosroyalty og samtidig fastholde, at der ingen tvivl er om, at vi før eller senere kommer til at gøre noget lignende ved den bildende kunst, som man forlængst har fundet ud af at gøre ved bøgerne.

I øvrigt er loven stadig væk udmærket, og den er ikke blevet ringere af, at vi ændrer den.